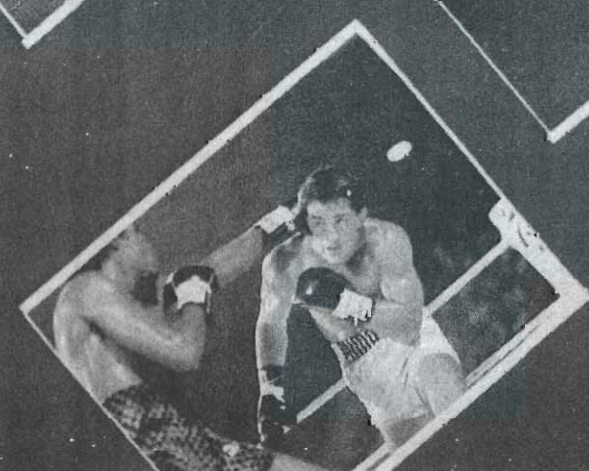
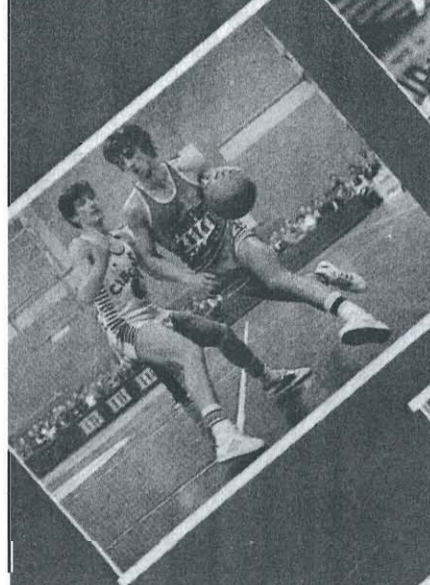
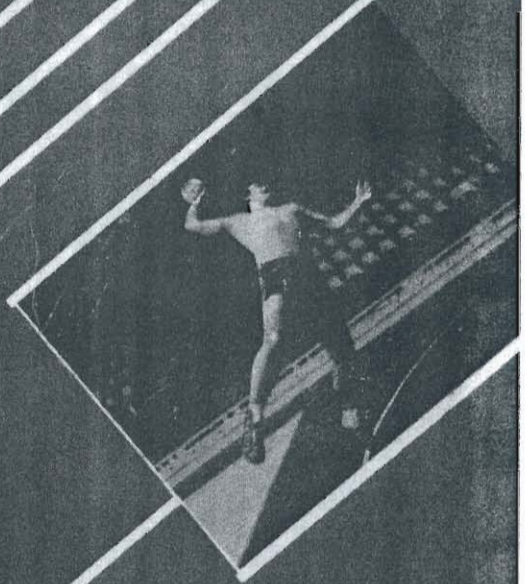

KVJEZDANI TRENUCI

bosanskohercegovačkog
sporta

milan
zdravale

Milan Ždrale

**Zvijezdani trenuci
bosanskohercegovačkog
sporta**

Sarajevo, decembar 1981.

Izdavač:

Savez organizacija fizičke
kulture Bosne i Hercegovine

Za izdavača:

Mehmed Sokolović

Recenzenti:

Zoran Kurtović
Hakija Hadžiahmetović
Prof. dr Želimir Vučković
Pavo Jožanc

Lektor:

Adil Hajrić

Tehnički urednici:

Đoko Ninković
Risto Tarana

Naslovna strana:

Amra Zulfikarpašić

Fotografije:

Iz albuma sportista

Redakcijski odbor:

Mehmed Sokolović
Branko Ekert
Bogdan Maksimović
Ljubiša Zečević
Hakija Hadžiahmetović
Savo Vukosavljević
Branko Tomić
Muhamed Hrelja

Štampa: NIŠRO »Oslobođenje«
— OOUR Štamparska djelatnost
Za štampariju: graf. inž. Petar Skert

Skupljači medalja

U vrijeme sjajnih rezultata Bosne, nisu izbljedjela sjećanja na 1967. godinu, kada je grupa mladića koje je predvodio Salko Ćurić odlučila da potraži svoje mjesto među sarajevskim sportistima. Karate je tada bio novi sport u Sarajevu. Zato je bio trnovit put stvaranja prvih iskustava i borbe za afirmaciju karatea u gradu pod Trebevićem. Među entuzijastima koji su činili mnogo da okupe omladinu koja voli karate bio je i profesor Zdravko Bartl. Mladići Bosne nisu dugo čekali na rezultate na domaćim takmičenjima. Ti prvi uspjesi bili su veliki podstrek za novi rad i podvige koji su uskoro došli.

U početku nisu imali ni novca, ni uslove za rad, ni iskustvo... Imali su veliku ljubav prema karateu i veliku želju da ovaj sport doživi afirmaciju kao što su je doživjeli u Sarajevu fudbal, košarka, rukomet, streljaštvo, odbojka... Prvi treninzi bili su u iznajmljenim salama, na poljani, u školskom dvorištu! Članovi Bosne su plaćali članarinu i skupljali priloge da bi obezbijedili uslove za rad. Salko Ćurić je istrajno vodio ambiciozne mladiće i djevojke koji su meteorski jurišali ka vrhu jugoslovenskog karatea.

Nije prošlo mnogo vremena dok je Bosna dala prve reprezentativce, prvake Jugoslavije, Balkana, Mediterana, Evrope... Rad u Bosni je cvjetao, priznanja su dolazila, šampioni se kalili! Sticana su nova iskustva. Sarajevski karatisti su postali pravi majstori i skupljači medalja. Iz sale popularnog »Fisa« Sarajlije su stigle do Tokija da se ogledaju sa nenadmašnim Japancima.

U svom radu Bosna je mnogo doprinijela popularizaciji karatea u Bosni i Hercegovini. Mladići i djevojke ovog kluba su organizovali brojne priredbe i takmičenja na omladinskim radnim akcijama. Oni su popularisali karate među vojnicima i pripadnicima organa bezbjednosti. Bosnini majstori su učinili mnogo na stručnom usavršavanju i uzdizanju. I to je jedan od doprinosa razvoju karatea u Bosni i Hercegovini.

Neimari, reprezentativci, medalje...

NEIMARI

U dugogodišnjem uspješnom radu kluba, poseban doprinos dali su i dugogodišnji predsjednici Bosne: Zdravko Bartl, Gojko Vukadinović, Suad Behmen, Marjan Maričić i Luka Popović. U radu su se isticali i drugi članovi rukovodstva Kluba. Treba spomenuti imena Mića Golića, Jadrana Muhamedagića, Božidara Anzulovića, Ibrahima

Uštovića, Gorana Šurlana, Dragoslava Dojčinovića, Ibri Nizama, Asima Mašića, Laze Vukomanovića, Rajka Radulovića, Dobrivoja Glavaša...

REPREZENTATIVCI

Bosna je klub reprezentativaca. Bez karatista ovog kluba ne bi se mogla zamisliti naša najbolja selekcija. Pravi rad i prava orijentacija donijeli su prave rezultate. U Bosni su reprezentativci postali: Salko Ćurić, Hamdija Strinić, Ibro Nizam, Nenad Morača, Zdravko Ćuturić, Suad Ćupina, Rajko Radulović, Dragan Vikić, Miroslav Turčinović, Ivan Ivandić, Mirsad Omerika, Enver Backović, Salko Logara, Marijana Nenadić, Almasa Ćurić.

MEDALJE

Godine 1969. na Evropskom ekipnom prvenstvu u Londonu, Salko Ćurić je osvojio bronzanu medalju. Na istom takmičenju 1970. u Hamburgu Ćurić je ponovio isti uspjeh – bronzana medalja – ekipno. Godine 1971. na Evropskom prvenstvu u Londonu, Ćurić je osvojio srebrnu medalju – ekipno.

Zdravko Ćuturić na Evropskom šampionatu u Milanu 1975. osvaja bronzanu medalju – ekipno. Iste godine je na mediteranskom kupu u ekipnoj konkurenciji osvojio srebro. Na Evropskom prvenstvu u Milanu 1976. godine Ćuturić i Ćupina su osvojili zlatnu medalju u ekipnoj konkurenciji. Prvenstvo Evrope u Beogradu 1978. godine: Dragan Vikić u ekipnoj konkurenciji osvaja zlatnu medalju. Godine 1977. na Svjetskom prvenstvu u Tokiju Ćupina i Radulović su bili četvrti – ekipno!

Evropsko prvenstvo 1979: Marijana Nenadić osvaja zlatnu medalju u pojedinačnoj i ekipnoj konkurenciji u Briselu. Na Evropskom prvenstvu u Mančesteru 1981. Marijana Nenadić osvaja zlatnu medalju u ekipnoj i bronzanu u pojedinačnoj konkurenciji. Godine 1980. na pojedinačnom evropskom prvenstvu u Bregencu Turčinović je osvojio bronzanu medalju u pojedinačnoj konkurenciji. Na Balkanskom prvenstvu 1980. prvaci su bili Turčinović i Logara.

Prvaci Jugoslavije iz ekipe Bosne bili su: Salko Ćurić, Džemo Drina, Rajko Radulović, Suad Ćupina, Nenad Tuševljak, Miroslav Turčinović, Dragan Vikić, Milan Gavrilović, Marijana Nenadić, Željko Jakovljević, Suad Rožajac, Ziad Sipović.

* * *

Salko Ćurić je dobio Medalju zasluga za narod i Plaketu grada Sarajeva. Dragan Vikić je dobitnik Majske nagrade dva puta. Zlatne značke SOFK-a Jugoslavije imaju Zdravko Ćuturić, Dragan Vikić, Suad Ćupina i Marijana Nenadić.

Među najbolje sportiste Bosne i Hercegovine birano je dosta karatista Bosne. Godine 1975. list »Sportske novosti« je proglasio Bosnu za najuspješniji karate-klub u Jugoslaviji. Te godine je Bosna od šest zlatnih medalja na prvenstvu Jugoslavije osvojila četiri!

Bosna ima 30 takmičara i 10 takmičarki. U Bosninoj školi karatea nalazi se 700 članova. Ovaj klub je odškolovalao 60 majstora karatea. Karatisti Bosne postižu uspjehe i u školi; oko 90 posto karatista su đaci i studenti.

Marijana Nenadić

Sarajevo, 25. avgusta 1958.

Sportom se počela baviti u sarajevskom »Fisu« 1973. godine.

Godine 1973. postaje član Karate kluba Bosna.

U uspješnoj sportskoj karijeri vježbala je sa trenerima Almasom Čurić, Suadom Čupinom, Dobrivojem Glavašem, Vladimrom Šantekom, Salkom Čurićem i Mišom Gavrilovićem.

U reprezentaciji Jugoslavije stalno je vježbala sa Vladimrom Jorgom.

Godine 1980. iz Bosne je prešla u Energoinvest.

Bila je prvak Jugoslavije u ekipnoj konkurenciji 1975. godine. Takmičila se u ekipi sa Ljubicom Žikić i Elbisom Turkić. Godine 1980. bila je prvak Jugoslavije u pojedinačnoj konkurenciji.

Dvostruki prvak Evrope, u pojedinačnoj i ekipnoj konkurenciji, bila je 1979. godine.

Na Svjetskom prvenstvu u Bremenu 1980. bila je treća. Godine 1981. postala prvak Evrope u ekipnoj konkurenciji i treća u pojedinačnoj.

Birana je među najbolje sportiste Bosne i Hercegovine.

Dobitnik je Zlatne značke SOFK-a Jugoslavije.

Student je Ekonomskog fakulteta u Sarajevu.

Isticala se radom u omladinskoj organizaciji.

Kao srednjoškolica primljena je u Savez komunista.

Učestvovala je na mnogim radnim akcijama i dobila nekoliko udarničkih znački.

Najdraže rivalstvo

Na pripreme reprezentacije Jugoslavije u Beograd je došla kao druga naša karatistkinja. Ali, Marijana Nenadić se nije predavala. Imala je veliko srce i veliku želju da zablista među najboljim Evropljankama. Kako stići do Hanovera? I kako izboriti vizu za jedan minut borbe koja može donijeti zlatnu medalju? Te misli su kao mora stalno proganjale Marijanu. Noćima nije mogla da spava razmišljajući o tih šezdeset sekundi koliko traje njena vježba u katama.

Došla je u Košutnjak da se sprema za Evropsko prvenstvo. Bojana Šumonja je bila sigurna, tražila se viza za još jednu djevojku. Ko će to biti: Marijana Nenadić ili Ivančica Radinović? A bile su velike prijateljice. Konkurencija ih je zbližila: rivalstvo ih je inspirisalo.

Marijana je došla u Košutnjak osam dana prije zvaničnog početka priprema. Vježbala je sama u divnom zelenilu sportske oaze. Prolaznici bi radoznalo bacali pogled na njenu simfoniju pokreta. Sve je bilo skladno i sigurno. To je mladoj Sarajki davalo novu snagu, tako je lako savladala samoću. Ivančica je svakodnevno dolazila kod nje; pomagala joj je savjetima; bila je iskusnija! Marijana je bila ohrabrena i vjerovala je da će se dobro pripremiti.

Iz hotelske samoće Marijana je prešla u topli kutak kuće Ivančice Radinović. Stanovala je kod svoje drugarice. Rivalstvo je bilo veliko, ali drugarstvo još veće. Kad su pripreme zvanično počele, Marijana i Ivančica su bile u Košutnjaku zajedno, opet u istoj sobi. Od tada su stalno drugovale na zajedničkim pripremama. To rivalstvo je pomoglo djevojci iz Sarajeva da se izvanredno pripremi i da stigne na evropski vrh. Na putu do evropskog zlata bilo je i teških trenutaka. Naporni treninzi su donosili pomalo nervoze. Vježbala je satima da bi bila spremna za šezdeset sekundi koliko je trajala njena »predstava« na Evropskom prvenstvu. Na kraju priprema Marijana je bila putnik za Hanover. Njena prijateljica Ivančica poželjela joj je mnogo uspjeha i poljubila je na rastanku. Opet su se ubrzo vidjele na beogradskom aerodromu Surčin. Marijana se vratila u domovinu kao evropska prvakinja.

Na Šampionatu je mlada Sarajka sjajno startovala. Bila je prva u eliminacijama. Sve prisutne je iznenadila vježbom koja do tada nije viđena na evropskim prvenstvima. Tu vježbu (katu) Marijana je znala dvije godine ranije, kada je trenirala sa Vladimirom Šantakom. Na njegov prijedlog ona je forsirala »novo otkriće« i satima je trenirala u Sarajevu. Naporni treninzi su se svakodnevno smjenjivali; više od 600 sati treninga za 60 sekundi koliko je vježbala na takmičenju. U Hanoveru je Marijana bila prava zvijezda; sav veliki rad i svi dani provedeni na pripremama pretvorili su se u lijepih šezdeset sekundi koji donose »zlato«. A onda sve je bilo uljepšano našom himnom i visoko podignutom jugoslovenskom zastavom. Marijana je bila srećna. Ostvario se njen najljepši sportski san!

Bibliografija

- Miloš Gligorić: »Tito o sportu i fizičkoj kulturi«, Beograd 1978.
Branko Tomić: »Velike male igre«, Sarajevo 1981.
Branko Tomić: »Plamen mladosti«, Sarajevo 1979.
Sportaši na putevima revolucije, »Sportska štampa« Zagreb 1966.
Prilozi za istoriju fizičke kulture BiH 1980 – 1981.
Pet decenija državnih prvenstava, Beograd 1975.
Fudbalski kup Jugoslavije, Beograd 1976.
»Oslobođenje« 1945 – 1981.
Korišteni su tekstovi (po odobrenju) profesora Ljubiše Zečevića i novinara
Branka Tomića.
Korištena lična dokumentacija i dokumentacija sportskih društava.